

Persbericht

Luxemburg, 30 mei 2017

EU-visserijcontroles: meer inspanningen nodig, aldus controleurs

Volgens een nieuw verslag van de Europese Rekenkamer zijn er meer inspanningen nodig om de EU te laten beschikken over een doeltreffend visserijcontrolesysteem. De controleurs stellen dat de lidstaten en de Europese Commissie de afgelopen tien jaar vooruitgang hebben geboekt, maar dat de EU nog niet beschikt over een voldoende doeltreffend visserijcontrolesysteem ter ondersteuning van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

De controleurs bezochten vier lidstaten: Spanje, Frankrijk, Italië en het VK (Schotland). Geen van deze vier landen had voldoende gecontroleerd of de capaciteit van hun vissersvloot en de informatie over de vaartuigen in hun vlootregister juist was. Geen ervan had de tonnage van hun vissersvaartuigen geverifieerd en twee ervan hadden het motorvermogen niet geverifieerd. Daarnaast constateerden de controleurs aanzienlijke verschillen tussen de vaartuiggegevens in het vlootregister en die in de ondersteunende documenten.

In het algemeen voerden de onderzochte lidstaten de visserijbeheersmaatregelen adequaat uit volgens de controleurs. Satellietvolgsystemen voor vissersvaartuigen verschaften belangrijke informatie voor het monitoren en controleren van visserijactiviteiten. Als gevolg van vrijstellingen in het kader van de controleverordening werd echter 89 % van de EU-vloot niet gemonitord, wat in bepaalde visserijtakken en bij bepaalde vissoorten een belemmering vormde voor doeltreffend beheer.

“De lidstaten hebben de visserijcontroleverordening van de EU nog niet volledig uitgevoerd”, aldus de heer Janusz Wojciechowski, het voor het verslag verantwoordelijke lid van de Rekenkamer, “en sommige verordeningen moeten worden gewijzigd, willen de lidstaten hun visserij doeltreffend kunnen beheren.”

De lidstaten beheerden de benutting van hun vangstquota goed. Wanneer ze producentenorganisaties echter toestonden om de quotaverdeling te beheren, wisten ze niet altijd welke criteria werden gehanteerd. Door dit gebrek aan transparantie was het lastig om vast te stellen wie de daadwerkelijke begunstigers van vangstmogelijkheden waren, om alle potentieel nadelige gevolgen voor het milieu en de plaatselijke economieën te beoordelen, en om zo nodig de noodzakelijke corrigerende maatregelen te nemen. De controleurs hebben ook voorbeelden van goede praktijken gezien waarbij beroepsorganisaties van de visserijsector hun leden verplichtten om bijkomende instandhoudingsmaatregelen na te leven die doelgerichter waren dan die van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Dit persbericht wil slechts de kernboodschap weergeven van het door de Europese Rekenkamer vastgestelde speciaal verslag.

Het volledige verslag is terug te vinden op www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – Woordvoerder T: (+352) 4398 47063

Damijan Fišer – Persvoorlichter T: (+352) 4398 45410

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxemburg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

M: (+352) 691 55 30 63

M: (+352) 621 55 22 24

Gegevens over visserijactiviteiten die waren verzameld in het kader van de controleverordening waren niet volledig en betrouwbaar genoeg. Vangstgegevens voor vaartuigen waarvoor aangifte op papier werd gedaan – wat voor een aanzienlijk aandeel van de EU-vloot gold – waren onvolledig en waren vaak onjuist ingevoerd, aldus de controleurs. Er waren aanzienlijke verschillen tussen de opgegeven aanlandingen van vis en de daaropvolgende registratie van de eerste verkoop. Bij twee van de vier bezochte lidstaten vond er te weinig uitwisseling en tracerings plaats van informatie over de activiteiten van vaartuigen in andere vlaggenlidstaten. De processen voor gegevensvalidatie van de lidstaten schoten tekort. Daarnaast waren er aanzienlijke verschillen tussen alle door de lidstaten ingevoerde vangstgegevens en de gegevens waarover de Commissie beschikte.

In het algemeen planden en verrichtten de bezochte lidstaten hun visserij-inspecties goed. De inspecteurs hadden echter geen realtime-toegang tot informatie over vaartuigen, wat de inspecties minder doeltreffend maakte, en hoewel er gestandaardiseerde inspectieprocedures waren vastgesteld, werden deze niet altijd gebruikt. Inspectieresultaten werden niet altijd juist gerapporteerd en de toegepaste sancties hadden niet altijd voldoende afschrikkende werking. Het puntensysteem, een belangrijke innovatie om te waarborgen dat visserijexploitanten gelijk werden behandeld, werd verschillend toegepast in de lidstaten en zelfs binnen lidstaten.

De controleurs doen een aantal aanbevelingen aan de Commissie en aan de lidstaten ter verbetering van de betrouwbaarheid van de informatie over vissersvloeden, het monitoren van maatregelen inzake visserijbeheer, de betrouwbaarheid van visserijgegevens, en van inspecties en sancties.

Noot voor de redactie

Het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) van de EU heeft tot doel de duurzaamheid van visbestanden en de visserijsector op de lange termijn te waarborgen. Bij veel visbestanden is nog steeds sprake van overbevissing, dus zijn er verdere inspanningen nodig om visserijtakken doeltreffend te beheren. Daarom omvat het GVB maatregelen om de capaciteit van de vissersvloot te beperken en om visserijtakken te beheren door limieten te stellen aan vangsten, zoals quota, en aan visserijactiviteiten, zoals limieten aan de visserij-inspanning of technische voorschriften voor bepaalde visserijtakken.

Het succes van het GVB is afhankelijk van de opzet en toepassing van een doeltreffend controlesysteem. Het controlesysteem van het GVB werd in 2009 voor het laatst hervormd om de ernstige tekortkomingen die door de ERK waren vastgesteld in haar Speciaal verslag nr. 7/2007 te verhelpen.

Speciaal verslag nr. 8/2017: “EU-visserijcontroles: meer inspanningen nodig” is in 23 EU-talen beschikbaar op de website van de ERK (eca.europa.eu).